

Jméno a příjmení studenta: Henrieta Fagulová
Téma bakalářské práce: Izrael a Židé ve světle médií současného Španělska
Oponent práce: ThDr. Markéta Holubová, Th.D.

Autorka si zvolila nesmírně zajímavé a komplexní téma a při jeho uchopení osvědčila široký rozhled mj. na poli historie, politiky a sociologie. Vynikající jsou též její znalosti jazykové (obzvláště španělština).

V první části práce pisatelka poměrně dobře vystihla podstatu Francova fašistického režimu a jeho specifika ve vztahu k Židům, jež vyrůstala z katolického fundamentalismu a krajního nacionalismu; živena dále nenávisí k politické levici a paranoidními představami o tzv. žido-zednářském, případně žido-bolševickém spiknutí (frankistické Španělsko však nikterak neakcentovalo tzv. konečné řešení židovské otázky).

Druhá část práce se věnuje přechodu Španělska k demokracii (situace před Francovou smrtí a po ní); snaha o normalizaci vztahů ke španělské židovské menšině (postupné ocenění kulturního přínosu Židů pro středověké Španělsko a uznání nesmyslné krutosti vyhnání Židů a muslimů v návaznosti na reconquistu); navázání diplomatických vztahů se Státem Izrael atd.

Třetí část práce, věnovaná vytváření mediálního obrazu Židů, potažmo Izraele v soudobém Španělsku, je nebývale podnětná, protože se mj. zabývá úzkou provázaností mezi převládající náladou ve společnosti a médiu, která mají moc měnit obecné povědomí o různých fenoménech a ovlivňovat toto povědomí jak v pozitivním, tak negativním směru. Poznatky uváděné ve třetí části práce Henriety Fagulové se týkají konkrétně vztahu španělské veřejnosti k Židům a *Mdinat Jisra'el*, není ovšem pochyb, že mají obecnější platnost.

Osobně chovám několik výhrad k bakalářské práci **Izrael a Židé ve světle médií současného Španělska**. 1) Za všech okolností je třeba ověřovat zdroj uváděných informací; operovat s tzv. „veřejným tajemstvím“ (s. 10) je záležitost hodící se spíše do názorové a stylistické výbavy bulvárních plátků, nikoliv do vědecké práce.

2) Domnívám se, že je vcelku jedno, byla-li protižidovská opatření vedena rasismem (respektive antisemitismem) nebo antijudaismem vyvěrajícím z rigidního katolicismu, který se neštilil Židy obviňovat z rituálních vražd atp. Je sice pravda, že na území Španělska se nevyskytovaly vyhlazovací a koncentrační tábory, to však nezmiňuje oblidnost skutečnosti, že vrcholní představitelé falangistického režimu (jmenovitě Jose Maria Finat y Escriva de Romani) sestavili pro potřeby nacistického Německa seznam přibližně 6 tisíc osob židovského původu. Stejnou nepopíratelnou pravdou zůstává, že Španělsko po II. Světové válce poskytlo útočiště několika exponentům vichistické Francie, kteří byli osobně zodpovědní za organizaci transportů do koncentračních táborů. Tyto informace však v předkládané bakalářské práci chybí.

Mluví-li autorka o současném rozkvětu španělských židovských obcí (s. 25), což považuji za poněkud silná slova, neměla by opomíjet částečný návrat *anusim* a *xuetas* (mediálně známý případ rabiho Nisana ben Avrahama aj.) k židovství.

Jazyk práce je sice místy neústrojný; navzdory tomuto faktu kultivovanější než u většiny předkládaných bakalářských prací.

Přes výše zmíněné výtky považuji práci Henriety Fagulové (jež splňuje veškeré požadavky kladené na práci bakalářskou) za ojedinělý a originální počín, vyznačující se velkou mírou

samostatného uvažování a také schopností syntetizovat poznatky z různých oborů vědeckého bádání.

Hodnotím ji klasifikačním stupněm 1 až 2

V Praze dne 5. 8. 2012

ThDr. Markéta Holubová, Th.D.